

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—7, Ændringsforslag Nr. 1, § 8, saaledes ændret, §§ 9—11, Ændringsforslag Nr. 2, § 12, saaledes ændret, § 13, Ændringsforslagene Nr. 3—5, § 14, saaledes ændret, Ændringsforslagene Nr. 6 og 7, § 15, saaledes ændret, §§ 16—18, Ændringsforslag Nr. 8, § 19, saaledes ændret, §§ 20—39 samt

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik dernæst til den under Nr. 2 paa Dagsordenen opførte Sag:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 9. November 1931 i La Paz afsluttet Handelstraktat mellem Danmark og Bolivia med dertil hørende Slutprotokol.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 916).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 48 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Folketinget Meddelelse om denne Vedtagelse.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Statshusmænds Rentebetaling.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 800; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 503).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Gisselbæk): Som det fremgaar af Betænkningen, har der ikke i Udvalget kunnet opnaas Enighed om det foreliggende Lovforslag om Statshusmænds Rentebetaling. Jeg maa dog sige, at der har været Enighed i Udvalget om, at det vilde være rimeligt, at Rentyderne fik en Lettelse i Rentebyrden, men der herskede Uenighed om, paa hvilken Maade dette skulde ske.

Ved Lovforslagets første Behandling fremkom der Udtalelser, hvoraf det fremgik, at man var uenig om Forstaaelsen af Lovforslagets § 6, men et Flertal, bestaaende af Venstre, Socialdemokrater og Radikale, er enigt om Forstaaelsen af denne Paragraf og fastslaar i Betænkningen, at den ikke bevirker nogen som helst Ændring i § 7 i den bestaaende Lov af 4. Oktober 1919, men at Statskassen fremdeles yder den samme Garanti med Hensyn til Jordrenten af Parceller, som er afhændet fra Præstegaardsjord. Det vil altsaa sige, at naar Renten bliver lavere, saaledes som det vil ske ifølge nærværende Lovforslag, er det Staten, som kommer til at tilskyde det Beløb, der skal til, for at Præstelønningsskassen kan faa det, den har Krav paa efter den gældende Lov, ligesom modsætningsvis det eventuelle overskydende Beløb vil gaa ind i Statskassen. Det Lovforslag, vi her behandler, griber ikke ind i og virker ikke forstyrrende paa den Lovgivning, der gælder med Hensyn til denne Garanti, og jeg haaber og tror, at den højtærede Landbrugsminister vil være enig med Flertallet i denne Opfattelse.

Jeg havde egentlig tænkt mig at sige nogle Ord om den uheldige Form, hvorunder Opkrævningen af Renten af disse Præstegaardsparceller foregaar, men jeg har bragt i Erfaring, at der fra flere Sider arbejdes med dette Spørgsmaal for at faa en mere tilfredsstillende Løsning, og jeg tror ogsaa, vi vil kunne skabe en Ordning, som tilfredsstiller til alle Sider.

Med disse faa Ord skal jeg paa Flertallets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, og jeg skal samtidig anbefale, at man stemmer imod Mindretallets Ændringsforslag.

S. Rasmussen: Ved dette Lovforslags første Behandling gjorde jeg vore Synspunkter gældende og motiverede vort Ønske om at faa Lovforslaget affattet paa en anden Maade. Dertil sigter det af Mindretallet stillede Ændringsforslag, som jeg anbefaler Tingets ærede Medlemmer at stemme for.